

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupený Mgr. Zbyňkem Babíkem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2018, čj. MV-57933-6/SO-2018, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2018, čj. 31 A 122/2018-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 21. 11. 2017 ke Krajskému soudu v Brně (dále „krajský soud“) prostřednictvím jím zvoleného zástupce kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení, jímž byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti výše označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Kasační stížnost podal jako blanketní s tím, že je podávána z důvodu zachování lhůty k jejímu podání a zástupci se zatím s ohledem na pobyt stěžovatele ve výkonu trestu odnětí svobody nepodařilo s ním projednat další postup ve věci.

[3] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Z údajů na potvrzení o dodání a doručení do datové schránky vyplývá, že napadené usnesení bylo v souladu s § 49 odst. 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“ ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dál jen „s. ř. s.“) řádně doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 6. 11. 2018.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení

zástupci stěžovatele, tedy úterý 6. 11. 2018. Poslední den lhůty tak připadl na úterý 20. 11. 2018 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost zástupce stěžovatele podal prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky krajského soudu až ve středu 21. 11. 2018 a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

[6] Krajský soud přitom v napadeném rozsudku stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

[7] Nejvyšší správní soud tak podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako opožděnou.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně 9. ledna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu